

اخبار کارگری

سخنگوی وزارت آموزش و پرورش خبر داد: واریز پاداش استمرار خدمت فرهنگیان سال ۱۴۰۴

سخنگوی وزارت آموزش و پرورش با بیان اینکه پاداش استمرار خدمت فرهنگیان مربوط به سال ۱۴۰۴ به حساب مشمولان واریز شد، گفت: تأخیر ایجاد شده به دلیل شرایط ویژه کشور، تأمین اعتبار و مشکلات فنی شبکه بانکی بود. این طرح در سال ۱۴۰۵ نیز برای سومین سال متوالی اجرا خواهد شد. به گزارش ایسنا، علی فرهادی درباره پاداش استمرار خدمت معلمان گفت: اولین بار این طرح در سال ۱۴۰۳ با تدبیر وزارت آموزش و پرورش و تأکید وزیر انجام شد و همکارانی که استمرار خدمت دادند و خود را نیازشسته نگرند و به تأمین نیروی انسانی وزارت آموزش و پرورش کمک کردند، در اسفند ۱۴۰۳ یک ماه پاداش حقوق مطابق حقوق اسفند ماه خدمت آنها پرداخت شد. وی با بیان اینکه همین برنامه را برای سال ۱۴۰۴ نیز داشتیم اما شرایط خاص جنگی در اسفند ۱۴۰۴ پیش آمد که با تأخیر انجام شد، افزود: بر همین اساس نیز یکی دوروز قبل این مبلغ به حساب معلمان واریز شد. سخنگوی وزارت آموزش و پرورش در خصوص چرایی این تأخیر اظهار کرد: شرایطی بر کشور حاکم شد که به هر حال تأمین مالی مقدری دچار مشکل شد، بعد از آن مسائل و مشکلات فنی بانک‌ها پیش آمد اما به هر حال این مبلغ آماده و واریز شد. فرهادی گفت: تأکید می‌کنم این مبلغ برای سال ۱۴۰۴ است و افرادی که در سال ۱۴۰۵ نیز استمرار خدمت داشته باشند مجدداً واریزی برای آنها انجام خواهد شد. وی اظهار کرد: در سال ۱۴۰۵ برای سومین بار این طرح اجرا خواهد کرد. با این حال از تأخیر در واریز عذر خواهی می‌کنم و از همکارانی که با نظام تعلیم و تربیت همکاری و همراهی داشتند، تشکر می‌کنم.

مرگ و مصدومیت دو کارگر بر اثر سقوط

دو کارگر در حین کار از ارتفاع ساختمانی در حال ساخت به داخل جاک‌های آسانسور سقوط کردند که در نتیجه این اتفاق یکی از کارگران جان خود را از دست داد و کارگر دیگر مصدوم شد. به گزارش ایلنا، این حادثه روز دوشنبه در شهر خوی واقع در استان آذربایجان غربی، زمانی اتفاق افتاد که دو کارگر سیمانکار از ارتفاع طبقات یک ساختمان نیمه‌کاره درون چاه آسانسور سقوط کردند که اثر آن یک کارگر ساختمانی به نام «علیرضا» جان خود را از دست داد و یک نفر دیگر مصدوم شد. طبق این گزارش، نیروهای امدادی مستقر در محل حادثه، هر دو کارگر را به نزدیکی‌ترین مرکز درمانی منتقل کردند اما یکی از آنها به دلیل شدت جراحات وارد جان باخت.

تجمع پرستاران و کارکنان بهداشت تبریز مقابل علوم پزشکی

پرستاران و کارکنان مرکز بهداشت تبریز، خواستار اجرای دقیق فوق‌العاده خاص ترمیم حقوق شدند. به گزارش ایلنا، این کارکنان با انتقاد از تبعیض ساختاری در نظام بهداشت و درمان کشور می‌گویند: ما خواستار رفع تبعیض مزدی، برقراری عدالت حقوقی و پرداخت فوری مزایای پرستاران هستیم. یکی از این کارکنان تصریح کرد: برای دریافت کارانه اجاز و اضافه کار باید ماهه انتظار یکشیم. آیا این عدالت است، آن هم در حق نیروهایی که در هر شرایطی از جنگ گرفته تا بیماری‌های همه‌گیر، در صف مقدم خدمت‌رسانی به مردم بوده‌اند. «اجرای ترمیم مزد» و «اجرای عادلانه فوق‌العاده خاص برای پرستاران» از مطالبات اصلی کادر درمان است که در روزهای گذشته مقابل دانشگاه علوم پزشکی تبریز تجمع کردند.

سازمان تأمین اجتماعی: نحوه متناسب‌سازی حقوق بازنشستگان کاملاً قانونی بود

سازمان تأمین اجتماعی بار دوشنبه شائبه تغییر فرمول متناسب‌سازی حقوق بازنشستگان در سال ۱۴۰۵ اعلام کرد این سازوکار دقیقاً بر اساس قانون برنامه هفتم اجرامی شود و هر گونه اصلاح یا تغییر آن تنها با تصویب قانون جدید و تأمین اعتبار در مجلس ممکن است. به گزارش ایسنا، سازمان تأمین اجتماعی درباره متناسب‌سازی و افزایش حقوق بازنشستگان و مستمیری بگیران سال ۱۴۰۵ نسبت به پرسشی به‌رانه توضیحیاتی پرداخته مبنی بر اینکه آیا فرمول متناسب‌سازی توسط تأمین اجتماعی طراحی شده و امکان تغییر آن وجود دارد؟ در اطلاعیه این سازمان آمده است: فرمول اجرا شده برای هر مرحله سوم و نهایی متناسب‌سازی، دقیقاً طبق جزء ۲ بندر ماده ۲۸ قانون برنامه هفتم پیشرفت مصوب خردادماه سال ۱۴۰۳ مجلس است که مقرر می‌دارد در راستای اجرای ماده (۹۶) قانون تأمین اجتماعی با اصلاحات و الحاقات بعدی، تأمین اجتماعی مکلف است در طول سه سال اول برنامه نسبت به متناسب‌سازی مستمری بازنشستگان غیر حداقل بگیر اقدام کند به‌منحوی که در پایان سال سوم برنامه، نسبت مستمری بازنشسته به حداقل دستمزد همان سال، به ۹۰ درصد نسبت اولین مستمری بازنشستگی به حداقل دستمزد سال برقراری مستمری، متناسب شود. این متناسب‌سازی در سال اول به میزان ۴۰ درصد و در سال‌های دوم و سوم هر کدام ۳۰ درصد به‌انفازت ۹۰ درصد یادشده خواهد بود. بنابراین تغییر این فرمول نیازمند، وضع قانون جدید توسط مجلس همراه با تأمین اعتبار مورد نیاز است.

جنگ برای کارگران تمام نشده؛ چرا که عواقب تورم پس از جنگ، جهش‌های ناگهانی قیمت‌ها و آب رفتن روزه سفره‌ها، جراحی‌های همچنان زنده‌است. برای درک فاجعه، کافی است از هسته مرکزی پایتخت فاصله بگیریم و به جغرافیای طبقاتی پیرامون نگاه کنیم؛ به جایی مانند «شهر قدس» یا همان قلعه حسن خان سابق؛ جایی که سرنوشت «کمال قلی‌زاده» کارگر سابق شرکت داروگر، نمونه‌ای عریان از نابرابری و بی‌عدالتی است. کارگری که ابتداء در سال ۱۴۰۳ با تبعیض بیکار شد و سپس در روزهای پایانی سال، اندک سرپناهی که با ده‌ها کارگر درن و عرق ریختن فراهم کرده بود، در اثر برخورد موشک فروریخت. اکنون او مانده است و ماه‌ها آوارگی مطلق؛ در پی از یک حمایت و یک کمک گوی بی‌بکاری برای آوارگی و نگویند حتی کافی نبود. داستان کمال، البته یک استثنا نیست. در آن محله، شاید ده‌ها کارگر دیگر با شرایط مشابه وجود داشته باشد که صدایشان در میان دیوارهای فروریخته گم شده است.

روایت کمال از چهار ماه آوارگی

«من کمال قلی‌زاده‌ام؛ کارگر شرکت داروگر که سال ۱۴۰۳ بیرونم کردند. یعنی راستش خودم نیامدم بیرون، اخراجم کردند. فقط من نیستم، چندین نفر دیگر هم با من بودند. از همان موقع داستان تلخ ما شروع شد. یک عمر کار کردیم و آخرش برای گرفتن حق سنوات مان ما رفرستادند دنبال نخود سیاه خودشان گفتند «والا کار همین است، با پایداری شکایت کنی تا سنوات را بدهیم!». رفتیم شکایت کردیم، دوندگی کردیم. گفتند هر موقع حکم گرفت ی پول رami دهیم. پارسال برج ده بود که توانستیم حکم بگیریم. گفتند یک ماه بایتهایت دو ماه دیگر، پولت توی حسابات است. الان وسط تیر ماه هستیم. یعنی شش ماه گذشته هنوز وکیل شرکت امروز و فردا می‌کند. ۳۳۲ میلیون تومان طلب دارم که ارزش آن از سال ۱۴۰۳ کلی سقوط کرده، از نصف هم کمتر شده. با وکیل تماس می‌گیریم، باور می‌کنید ما را ایساک می‌کند؟! به مدیر عامل زنگ می‌زنم، می‌گوید پیگیری می‌کنم و او هم بلاکم می‌کند. به هر کدام از مدیران کارخانه زنگ می‌زنم، فقط پلاک می‌شوم. من نمی‌دانم این پول را باید چطور از دست اینها بیرون بکشم؟ دوباره باید بروم دادگاه شکایت کنم؟! با کدام پول.»

ماجرای موشکی که سهم کوچک کارگر نشین شد

کمال ادامه می‌دهد: «این از وضعیت شغلی و طلبم اما مصیبت اصلی، در راه بود و جای دیگر سرمان آوار شد. بیست و یکم اسفندماه سال گذشته بود، ساعت ده شب، ما توی خانه بودیم؛ من و همسر و بچه‌هایم. یک دفعه صدای انفجار آمد و موشک

خورد وسط کوچه‌مان. کوچه ما کلاً ۲۰ خانه است که بیشتر شان کامل تخریب و خاک شدند و نصف دیگر شان هم که سرپا ماندند، مثل خانه ما، تمام دیوارهایشان تر کیده و دیگر قابل سکونت نیستند. توی آن کوچه، بلااستثنا همه کارگریم. یک نفر آدم مسئول یا کسی که کاره‌ای باشد، در این کوچه پیدا نمی‌کنید. ۲۸ سال است من در این محله زندگی می‌کنم و همه را می‌شناسم. اینجا کلاً یک منطقه کارگر نشین است. شهر قدس، خیابان نفت، کوچه طوطی، همه ما که خانه‌هایمان روی سرمان خراب شد، کارگر بودیم. هنوز هم تعجب می‌کنم که چرا باید موشک وسط کوچه کارگری مابخور زندگی مان را خاکستر کند.»

پاسخ مسئولان: برو توی ورزشگاه خواب!

او در ادامه می‌گوید: «ز همان بیست و یکم اسفند تا همین امروز، من و خانواده‌ام آوارهایم. دو تا دختر دارم. می‌باید از این خانه به آن خانه برویم. چندروز خانه خواهرم، چندروز خانه برادرم، نه جایی برای اسکان دارم و نه پولی که بتوانیم حداقل یک جارا اجاره کنیم. گرفتاری من یکی دو تانیست. همان شب انفجار، دست دخترتم هم سوخت. در این چهار ماه،

روایت کارگر اخراجی و اینک بی خانمان قلعه حسن خان وقتی «موشک» سهم کوچک کارگر نشین شد

فقط آوارگی کشیدیم. فکر می‌کنید در این مدت ما را به هتل بردند یا اسکان موقت دادند؟ همان ادعاهایی که می‌کنند؟ هیچ کدام. می‌ناید فرماندار و مسئولان بنیاد مسکن و نماینده مجلس وقتی آمدند اینجا به من چه گفتند؟ به من گفتند «برو داخل ورزشگاه زندگی کن!» به آنها گفتم مگر می‌شود بازن و دختر جوان وسط سالن ورزشگاه زندگی کرد؟ چطور در تهران به آسیب دیده‌ها و دیده‌مسکن می‌دهند، هتل می‌دهند و اسکان فراهم می‌کنند اما به ما که می‌رسد می‌گویند برو توی ورزشگاه. یک بار می‌گویند برو داخل کتابخانه، یک بار می‌گویند برو و شب‌ها توی مسجد بخواب! مگر ارزش آدم‌ها به محل زندگی شان

فقط آوارگی کشیدیم. فکر می‌کنید در این مدت ما را به هتل بردند یا اسکان موقت دادند؟ همان ادعاهایی که می‌کنند؟ هیچ کدام. می‌ناید فرماندار و مسئولان بنیاد مسکن و نماینده مجلس وقتی آمدند اینجا به من چه گفتند؟ به من گفتند «برو داخل ورزشگاه زندگی کن!» به آنها گفتم مگر می‌شود بازن و دختر جوان وسط سالن ورزشگاه زندگی کرد؟ چطور در تهران به آسیب دیده‌ها و دیده‌مسکن می‌دهند، هتل می‌دهند و اسکان فراهم می‌کنند اما به ما که می‌رسد می‌گویند برو توی ورزشگاه. یک بار می‌گویند برو داخل کتابخانه، یک بار می‌گویند برو و شب‌ها توی مسجد بخواب! مگر ارزش آدم‌ها به محل زندگی شان

شهر قدس، خیابان نفت، کوچه طوطی. همه ما که خانه‌هایمان روی سرمان خراب شد، کارگر بودیم. هنوز هم تعجب می‌کنم که چرا باید موشک وسط کوچه کارگری مابخور زندگی مان را خاکستر کند

می‌دانید فرماندار و مسئولان بنیاد مسکن و نماینده مجلس وقتی آمدند اینجا به من چه گفتند؟ به من گفتند «برو داخل ورزشگاه زندگی کن!» به آنها گفتم مگر می‌شود بازن و دختر جوان وسط سالن ورزشگاه زندگی کرد؟

نمی‌خورم. حق دارم، به خدا قسم حق دارم. دارند ما را خفه می‌کنند، نمی‌دانم باید چه کار کنم.»

مسئولیت ساختاری و فاجعه پیش‌رو

پرسش اصلی که این روایت پیش روی ما می‌گذارد این است که چرا کسی از آقایان سرائی از کوچه طوطی در خیابان نفت شهر قدس نمی‌گیرد؟ یکی از همین آقایان بیاید و به این کارگر پاسخ دهد که الان باید چه کند؟ کارش را که از او گرفته‌اند، خانه‌اش را هم که در جنگ داد، دقیقاً چه باید بکند، چگونه باید این روزگار را سپری کند؟ وقتی در چند ثانیه احکام تخلیه، اخراج یا تعدیل کارگران، تأیید و اجرامی شود، چسرانزدیک به چهار ماه می‌گذرد اما هیچ نهادی یک سرپناه موقت فراهم نمی‌کند؟ پیشنهادهایی همچون سکونت در سالن‌های ورزشی یا مساجد، بازتاب دهنده نگاه طبقاتی حاکم است که حیات انسان‌ها را بر اساس حساب بانکی و موقعیت جغرافیایی شان خط کشی می‌کند.

در گذشته بارها دیده‌ایم زمانی که کارگری تحت این فشارهای خردکننده ساختاری، از سر ناچاری و استیصال مطلق دست به فریاد زدن یا آسیب رساندن به خویش می‌زند، ماشین توجیه و تبلیغات رسمی به سرعت وارد عمل می‌شود تا علت را به «مشکلات شخصی و خانوادگی» تقلیل دهد. مشکل از مسئولانی ست که از مسئولیت فرار نمی‌دهند. هیچ کس جواب نمی‌دهد. من در آمد چندانی ندارم. بعد از اخراج از داروگر، الان توی یک شرکت دیگر کارگری می‌کنم و حقوق قانون کار می‌گیرم. تازه این شرکت جدید هم مدام به بهانه وضعیت خراب و نبود مواد اولیه، تعدیل نیرو می‌کند

مسئولیت هر اتفاق ناگواری که برای کمال قلی‌زاده و ده‌ها کارگر دیگری که سرنوشت مشابهی دارند، واقعاً بر عهده کسی ست؟ کسانی که صندلی‌های خود را به‌نهایی فراموشی طبقات محروم حفظ کرده‌اند.

نمی‌توان پشت درهای بسته نشست، مسئولیت‌ها را فراموش کرد و تاوان خرابی‌ها را بر دوش کسانی انداخت که تنها پناهشان دستمزد های ناچیز قانون کار است.

به شورای عالی کار دانست و با استناد به ماده ۱۶۸ قانون کار که بر اساس آن شورای عالی کار باید هر ماه حداقل یک بار تشکیل جلسه دهد، خواستار برگزاری فوری جلسات در شهر بورماه شد تا با اتکا به محاسبات جدید، ترمیم دستمزد ها عملیاتی شود.

این نماینده کارگری اشاره می‌کند: در کنار ترمیم مزد، بنگاه‌های اقتصادی می‌توانند از ظرفیت‌های بالقوه قانون کار از جمله «پرداخت پاداش افزایش تولید» و «پیمان‌های دسته‌جمعی» برای حمایت بیشتر از نیروی کار استفاده کنند. با این حال، اولویت اول در حال حاضر، بازگرداندن قدرت خرید کارگران از طریق به‌روزرسانی دستمزد دهاس تا امنیت غذایی و معیشتی میلیون‌ها خانوار کارگری تضمین شود. در کنار ترمیم دستمزد، باقری به نظر فیت‌های قانونی دیگر نیز اشاره کرد و معتقد است بنگاه‌های اقتصادی می‌توانند با بهره‌گیری از «پاداش افزایش تولید» و انقصاد «پیمان‌های دسته‌جمعی» بخشی از فشار اقتصادی را از دوش کارگران بردارند و حمایت‌های تکمیلی را در اولویت قرار دهند.

قرار گیرد. اکنون زمان آن رسیده که این تعهدات از حالت «مسکوت‌مانده» خارج شده و در راستای جبران خسارات تورمی، اجرایی شوند. باقری تأکید می‌کند که برای هر گونه تصمیم‌گیری درست، ابتدا باید «سبد معیشت جدید» خانوارهای کارگری بر اساس داده‌های میدانی و به‌روز محاسبه شود. وی تشکیل فوری «کمیته‌مزد» را نخستین گام برای ارائه پیشنهاد های کارشناسی

تورم ۳۴ درصدی خوراکی‌ها، سفره مردم را ذوب کرده است

مطالبه کارگران، ترمیم دستمزد در شهر بورماه

تورمی حذف ارز ترنجبی بر هزینه‌های زندگی، اکنون به واقعیت تبدیل شده است. وی با تحلیل داده‌های جدید تأکید کرد: تورم اقلام خوراکی که در زمان تصویب دستمزد حدود ۱۰۳ درصد برآورد شده بود، اکنون با جهشی معنادار به ۱۳۰ تا ۱۳۴ درصد رسیده است. در برخی اقلام حیاتی نظیر برنج، رشد قیمت‌ها به مراتب فراتر از این ارقام بوده و همین موضوع، سبب غذایی کارگران را با تهدید جدی روبه‌رو کرده است. این نماینده کارگری با یادآوری مذاکرات دشوار اسفندماه سال گذشته، تصریح کرد: برخی مزایای حمایتی به دلیل ابهام در سیاست‌های اقتصادی دولت به تعویق افتاد. مقرر شده بود افزایش مزایای نظیر بن خواربار (۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تومانی) و حق تاهل (۵۰۰ هزار تومانی) در نیمه دوم سال مورد واکاوی

در حالی که اقتصاد ایران با چالش‌های تورمی دست و پنجه نرم می‌کند، اقشار کارگر با یکی از شدیدترین بحران‌های معیشتی سال‌های اخیر روبه‌رو هستند. دستمزد های جاری که قرار بود کف حمایتی برای گذران زندگی باشد، در برابر رشد افشار گسیخته قیمت‌ها، عملاً کارایی خود را از دست داده و دیگر به تأمین نیازهای اولیه خانوارهای کارگری نیست. شکاف عمیق میان «دستمزد مصوب» و «هزینه واقعی زندگی»، کارگران را در وضعیتی قرار داده که به‌روز رسانی و ترمیم مزد دیگر یک انتخاب، بلکه یک ضرورت حیاتی برای بقای معیشتی آنهاست. به گزارش تسنیم، «محسن باقری» نماینده کارگری با اشاره به وضعیت بحرانی معیشت اعلام کرد که نگرانی‌های شدید از آثار

گزارش

کارگران ایران صدرا:

حقوق واریز نشده و مزایای مزدی را هم قیچی کردند

کارگران شرکت صنعتی در یایی ایران (صدرا) از وضعیت بحرانی معیشتی و سلب حقوق قانونی خود خبر دادند و خواستار مداخله فوری مسئولان برای رفع مشکلات شرکت شدند. به گزارش ایلنا، یکی از کارگران این شرکت اعلام کرد که در ماه اردیبهشت، تنها ۵۰ درصد حقوق آنها به صورت حداقلی و پایه واریز شده است. همچنین با وجود کسر مبالغ از حقوق ماهانه، بیمه تکمیلی از سال گذشته تاکنون پرداخت نشده و پرداخت بیمه پایه نیز با تأخیر مواجه است.

طبق این گزارش، بسته‌های معیشتی، یلدایی و سایر مزایای قانونی کارگران از سال ۱۴۰۳ تاکنون پرداخت نشده و معوقات مزدی که قرار بود در قالب کمک معیشتی به کارگران پرداخت شود، همچنان معلق مانده است. این کارگر صدرا با اشاره به دو دوره جنگ ۱۲ روزه و جنگ رمضان اظهار کرد: در جنگ

خبر

پرداخت ناقص حقوق، آبیاران و نگهبانان آبفای چوار را گرفتار کرده است

آبیاران، نگهبانان و نیروهای حجمی شرکت آب و فاضلاب شهرستان چوار می‌گویند: پرداخت ناقص حقوق و تأخیر در واریز دستمزد، زندگی ما را با بحران جدی معیشتی روبه‌رو کرده و وعده‌های مسئولان برای جبران کسری حقوق نیز هنوز عملی نشده است. به گزارش ایلنا، این افراد می‌گویند: در ۳۰ ماهه اخیر فقط حدود ۱۰ درصد از حقوق واقعی ما

پرداخت شده و همین موضوع فشار زیادی به زندگی و معیشت خانواده‌های مان وارد کرده است. به گفته آنها، علاوه بر کسر بخشی از حقوق ماهانه، وعده‌های قبلی برای بازگرداندن مبالغ کسر شده از حقوق ماه گذشته نیز عملی نشده است. یکی از این کارکنان در این باره گفت: به ما گفته بودند مبلغی که از حقوق ما قبیل کم شده، در ماه بعد جبران می‌شود اما با گذشت زمان هنوز خبری

تجمع کارمندان دانشگاه‌های کشور مقابل سازمان اداری و استخدامی

دانشگاه‌ها و در نهایت فوق‌العاده ویژه از جمله مطالبات اصلی این افراد است. آنها به بی‌عدالتی در افزایش دستمزد خود با اعضای هیات علمی معترض هستند. در بیانیه‌های شورای صنفی مرکز کارمندان دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی وابسته به وزارت علوم، مطالبات این عده به شرح زیر آمده است: «همترازی و تعدیل میان احکام و حقوق تمامی ارکان دانشگاه‌ها (اعم از هیات علمی و کارمند) و افزایش یکسان و هم‌زمان ضرایب حقوق آنان، حفظ شان، منزلت و جایگاه سازمانی کارمندان و واگذاری تمامی مسئولیت‌های

اجرائی و بست‌های سازمانی و اداری خصوصاً مدیریت‌های اداری و معاونت‌های مصوبه جلسه ۸۸۸ شورای انقلاب فرهنگی به کارمندان و حضور نمایندگان ایشان در مبادی تصمیم‌گیری، شوراها، هیات‌های ترئسه و هیات‌های امنای دانشگاه‌ها، اجرای کامل و جامع آیین‌نامه استخدامی مصوب کارمندان و برنامه‌ریزی جهت تدوین و اجرای یک آیین‌نامه واحد پرداخت حقوق و مزایای کارمندان و اعضای هیات علمی و برقراری فوق‌العاده ویژه قانون بودجه سال ۱۴۰۱ و پرداخت معوقات آن از مهرماه ۱۴۰۱ تاکنون.»

روز دوشنبه (۸ تیرماه) جمعی از کارمندان دانشگاه‌های سراسر کشور مقابل سازمان اداری و استخدامی کشور تجمع کردند.

به گزارش ایلنا، تبدیل وضعیت کارمندان قرار دادی به پیمانی، تبدیل وضعیت کارمندان واجد شرایط به هیات علمی، امکان ادامه تحصیل در مقاطع تحصیلات تکمیلی، پیگیری شناسه بر خی از اعضای قرار دادی، تسهیلات و امکانات رفاهی همانند اعضای هیات علمی، احتساب سابق و کار نیروهای شرکتی شاغل در دانشگاه‌ها، ساماندهی بیمه تکمیلی و پرداخت حداکثر سهم سازمان در مبدأ و از تخانه برای همه کارمندان